

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 37. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1814_227A-txt-shoot-idm1493.pdf (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det er en lang og en mærkelig Tale om hvorledes David fik Kongens Daatter, hvordan Jonathan elskede ham, og Saul forfulgte ham, hvorledes han maatte vanke omkring, Aar efter Aar, ustadig og landflygtig, men lod dog ikke af at stole paa Herren, og blev kraftelig hjulpet af Angest, og kronet med Miskundhed, hvilket Alt er at læse i Samuels første Bog. Og det var Kong Saul, han fordærvede sin Vei alt mere og mere, og var i onde Magters Vold, og slog Herrens Præster ihjel, og paa det Sidste droge Philisterne op at stride imod ham, og Herren var ikke med ham, og hans Hjerter var svagt, og Israels Mænd flyede for Philisternes Ansigt, og de faldt ihjelslagne paa Gilboas Bjerg; og Philisterne sloge Jonathan, og Striden blev svar for Saul, og Bueskytterne ramte 38 ham, og han blev saaret haardt. Da sagde Saul til sin Vaabendrager: drag dit Sværd ud, og stik mig ihjel dermed, at disse Hedninger ikke skal komme og have mig til Spot; men der Vaabendrageren vilde ikke, og frygtede saare for at lægge Haand paa Herrens Salvende, da tog Saul sit Sværd, og lod sig falde derpaa. Men der Vaabendrageren saae, at Saul var død, da faldt ogsaa han paa sit Sværd, og døde med ham; saa døde Saul og hans tre Sønner, og hans Vaabendrager, og alle hans Mænd tillige paa den Dag, og der Philisterne funde Sauls Legeme, da afhuggede de hans Hoved, og toge hans Vaaben, og lod Bud gaa om Landet, at kundgiøre det i deres Afguders Huse, og Legemet hængte de paa en Mur, men der vare Mænd i Israel, som Saul havde frelst fra Vanære, og udfriet af deres Fienders Haand, de droge hen om Natten, og toge Sauls og hans Sønners Legemer, og sørgede, og begrovede dem under en Eeg, og David sang et stort Klagemaal over dem, over Israels Kæmper, og mest over Jonathan, sin Hjertensven. 1 S. B. 19-31. 2 S. B. 1.